

- 1 (1954) **J. ELIZABETH HAMPTON** – gânditoare politică americană, a militat pentru garantarea drepturilor și educația morală a infractorilor.
- 2 (1908) **H. B. ACTON** – filosof englez care, apărând moralitatea capitalismului, a susținut și o versiune a utilitarismului negativ, conform căreia reducerea suferinței are o importanță morală unică.
- 3 (1938) **ANN FERGUSON** – gânditoare americană, cunoscută pentru munca în direcția teoriei feministe. Și-a propus să înțeleagă natura inegalității de gen.
- 4 (470 î.e.n.) **SOCRATE** – filosof grec, creditat ca unul dintre fondatorii filosofiei occidentale și ca primul filosof moral al tradiției etice occidentale.
- 5 (1723) **ADAM SMITH** – filosof moral scoțian, pionier al economiei politice și o figură cheie a iluminismului scoțian, cunoscut ca "părinte al economiei" sau "părinte al capitalismului".
- 6 (1909) **ISAIAH BERLIN** – filosof evreu ruso-britanic, istoric al ideilor sociale și politice, cunoscut pentru teoria sa liberală și opoziția la marxism. Prin abordarea sa analitică în definirea conceptelor politice, a reintrodus metodele filosofiei analitice în studiul filosofiei politice.
- 7 (1963) **ERIC T. OLSON** – filosof american, specializat în metafizică și filosofia minții, cunoscut pentru cercetările sale în domeniul identității personale și pentru susținerea animalismului, teorie conform căreia ființele umane sunt animale.
- 8 (1904) **ÉRIC WEIL** – filosof franco-german, remarcat prin dezvoltarea unei teorii ce plasează efortul de a înțelege violența în centrul filosofiei.
- 9 (1854) **GERARD BOLLAND** – filosof olandez, asociat cu Școala Radicală Olandeză, expert în idealism german.
- 10 (1958) **JAMES F. CONANT** – filosof american, a tratat pe larg subiecte din filosofia limbajului, etică și metafizică. Este cunoscut pentru scrierile sale despre Wittgenstein.
- 11 (1911) **NORMAN MALCOLM** – filosof american, prieten apropiat al lui Wittgenstein, apărător al versiunii modale a argumentului ontologic.
- 12 (1932) **ERVIN LÁSZLÓ** – filosof maghiar, susținător al teoriei conștiinței cuantice, interesat de teoriile conștiinței ale lui A. Peake (care a căutat să explice faptul că stările alterate ale conștiinței - deja vu, vise, experiențe psihedelice, meditație - au trăsăturile premoniției și precogniției).
- 13 (1884) **ÉTIENNE HENRI GILSON** – filosof francez, angajat în analiza și reînvierea filosofiei lui Toma din Aquino.
- 14 (1916) **G. H. VON WRIGHT** – filosof finlandez, îi urmează la catedră lui Wittgenstein. Scrierile sale se înscriu în două mari categorii: filosofia analitică și logica filosofică, pe filon anglo-american și scrieri moraliste și pesimiste (cel mai cunoscut articol din această perioadă – „Mitul progresului” - pune problema dacă progresul material și tehnologic aparent poate fi considerat cu adevărat „progres”).
- 15 (1900) **GOTTHARD GÜNTHER** – filosof german, influențat de Hegel, Heidegger și Spengler, a dezvoltat o abordare logică trans-aristotelică.
- 16 (1890) **NAE IONESCU** – filosof și logician român. Orientarea sa filosofică a fost numită trăirism. A adunat în jurul său o pleiadă de membri ai generației de aur a gândirii românești interbelice, ca Eliade, Vulcănescu, Cioran, Țuța și Noica.
- 17 (1940) **ERNEST SOSA** – epistemolog american, unul dintre cei mai importanți ai celei de-a doua jumătăți a sec. XX, a apărut importanța virtuților intelectuale, în special a celor epistemice.
- 18 (1929) **JÜRGEN HABERMAS** – filosof german, asociat cu Școala de la Frankfurt, în tradiția teoriei critice și a pragmatismului. Sistemul său teoretic abordează raționalitatea comunicativă și capacitatea umană de a delibera și de a urmări interese raționale.
- 19 (1623) **BLAISE PASCAL** – filosof francez, pionier al existențialismului și figură majoră a filosofiei matematice, preocupat de metoda descoperirii adevărurilor. Alături de scrierile sale științifice, a lăsat posterității lucrări filosofice profunde, printre care "Pensées", o apologie sistematică pentru religia creștină.
- 20 (1723) **ADAM FERGUSON** – istoric și filosof scoțian, părintele sociologiei moderne. În sistemul său etic, tratează omul ca o ființă socială, ilustrându-și doctrinele prin exemple politice.
- 21 (1905) **JEAN-PAUL SARTRE** – existențialist francez și una dintre figurile cheie ale fenomenologiei.
- 22 (1767) **W. VON HUMBOLDT** – filosof german, amintit pentru contribuțiile importante la filosofia limbajului, la etnolingvistică și la teoria și practica educației, pe care o considera un mijloc de realizare a potențialului individual.
- 23 (1668) **GIAMBATTISTA VICO** – filosof politic italian, a criticat expansiunea raționalismului modern, a făcut apologia Antichității clasice, este precursor al gândirii sistematice și complexe, în opoziție cu analiza carteziană și alte tipuri de reducționism și este primul exponent al științei sociale și al semioticii. A inaugurat câmpul modern al filosofiei istoriei, vorbind despre o „istorie a filosofiei narată filosofic”.
- 24 (1941) **JULIA KRISTEVA** – gânditoare franco-bulgară, influentă în analiza critică, în studii culturale și feminism. Este o figură proeminentă în gândirea structuralistă și poststructuralistă.
- 25 (1908) **WILLARD VAN ORMAN QUINE** – filosof analitic și logician american, a atacat distincția tradițională analitic-sintetic între propoziții și a pledat pentru o formă de holism semantic. Este cunoscut pentru încercarea de a înțelege știința din resursele științei în sine.
- 26 (1880) **MORITZ GEIGER** – filosof german, discipol al lui Husserl, membru al școlii fenomenologice de la München. Pe lângă fenomenologie, s-a dedicat psihologiei, epistemologiei și esteticii.
- 27 (1908) **CHARLES STEVENSON** – filosof analitic american, cunoscut pentru cercetările sale de etică și estetică. El este de acord cu Ayer că propozițiile etice exprimă sentimentele vorbitorului, dar adaugă că acestea au și o componentă imperativă destinată să schimbe sentimentele ascultătorului și că această componentă are o importanță mai mare.
- 28 (1712) **JEAN-JACQUES ROUSSEAU** – filosof genevez, a influențat progresul iluminismului și dezvoltarea gândirii politice, economice și educaționale. "Discursul asupra inegalității" și "Contractul social" sunt pietre de temelie în gândirea politică și socială modernă.
- 29 (1949) **ANDREW BERNSTEIN** – filosof american, susținător al obiectivismului lui Ayn Rand.
- 30 (1930) **ISAAC LEVI** – filosof american, remarcat pentru activitatea sa în epistemologie și teoria deciziei, tratând despre revizuirea credințelor și probabilitatea imprecisă.